

Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, forudsætter jeg, at Samtykket gives. (Ophold). Det er givet. Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

L. Rasmussen: Forhandlingerne under denne Finanslovdebat har nu været saa længe, at det sikkert er et almindeligt Ønske, at de snart kan blive afsluttet, og jeg beder undskyldte, at jeg nu for tredje Gang tillader mig at lægge Beslag paa Tingets Opmærksomhed. Det skyldes, at der fra forskellig Side er rettet Spørgsmaal til mig, og at det er blevet meddelt mig, at jeg paa visse Omraader har citeret andre Medlemmers Udtalelser urigtigt. Jeg skal indskrænke mine Udtalelser til det mindst mulige.

Jeg har først et Par Ord at sige til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), som forlangte, at jeg i en kort Bemærkning skulde forklare, hvad jeg har ment med mine Udtalelser om de 20 000 Landmænd, der ikke havde opfyldt deres Forpligtelse efter Kornloven. Det ærede Medlem fra Sæby har en meget besværlig og byrdefuld Opgave her i Tinget. Han sidder bestandig paa Lur, og naar der falder en Udtalelse, en Kritik vedrørende en Mand, der er Landbruger, saa samler han paa saadanne Udtalelser, og saa farer han op som en Trolde af en Æske og fortæller, at nu er hele Landbruget fornærmet; det er en Forbrydelse, en Fornærmelse imod det danske Landbrug, hvis man overhovedet retter Kritik mod nogen som helst, der staaer i Forbindelse med Landbruget, og selv om der ikke kommer nogen saadan Kritik, saa stiller det ærede Medlem Forholdet paa Hovedet og søger at anvende fremkomne Udtalelser paa en saadan Maade, at der kan komme lidt Fornærmelse ud af det.

Hvis det ærede Medlem kunde komme i en lidt rolig Sindsstemning og derefter læse igennem, hvad jeg sagde, vil han forstaa, at hans Udtalelser er fuldkommen urigtige. Jeg sammenlignede ikke de 20 000 Landmænd med de strejkende Havnearbejdere, og jeg sagde heller ikke om det ærede Medlem, at han vilde have dem, som havde begaaet visse Forseelser, fritaget for Straf. Hvad han brugte som Udgangspunkt, er fuldkommen urigtigt. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Sæby vilde gavne Landbruget bedre, om han ikke idelig og idelig fremstillede det, som om Landbruget var blevet forurettet. Han er den, der ikke mindst understreger, at Landbruget er Danmarks bærende Erhverv. Det erkender vi fra alle Sider; men han understreger det atter og

atter. Jeg synes, at alle maa være enige om, at under en kritisk Periode maa dette bærende Erhverv ogsaa bære en væsentlig Del af de Byrder, som Samfundet faar. Det er det, der er sket. Men dette har det ærede Medlem protesteret imod Gang paa Gang. Han har ikke villet være med. Hvad har han naaet ved den Kritik. Han har naaet, at den danske Gaardmandsstand, som var Grundelementet i de danske Landboforeninger og Grundelementet i Venstre, har mistet den politiske Indflydelse, som den har haft i mange Aar, og at i Stedet for Gaardmandsstandens Husmandsstanden, der har forstaaet, at disse Byrder skulde bæres af det bærende Erhverv, er naaet frem til politisk Indflydelse. Det forekommer mig at være et grumme ringe Resultat, det ærede Medlem har naaet.

I „Nationaltidende“ for i Forgaaers har General Gørtz meddelt, at de Udtalelser, jeg har lagt ham i Munden i min Tale her, var forkert refererede; han henviser til nogle Udtalelser, som er fremkommet i det militære Udvalg, som viser, hvordan hans Stilling var i den militære Kommission den 5. August. Nu gaar jeg ud fra, at naar han henviser til en Avisartikel, har jeg ogsaa Lov til at nævne, hvorledes hans Udtalelser faldt den 5. August, uden at blive beskyldt for at begaa nogen Indiskretion. Jeg udtalte om General Gørtz: General Gørtz erklærede den 5. August: Den fuldkommen uforsvarlige Maade, hvorpaa Danmarks Forsvar er ordnet, gør, at vi ikke magter at sætte et effektivt Forsvar i Gang. Det kan kun blive ganske kortvarigt og uden Betydning. Jeg fremhævede det ikke som et ordret Citat af hans Udtalelser, men jeg fremhævede, at saaledes var hans Standpunkt den 5. August. Jeg byggede dette paa en Udtalelse i det militære Udvalg, hvor der paa Grundlag af Notitser i Ministereriet blev fremhævet, at General Gørtz erklærede, at med den daarlige Tilstand, hvori vort Militærvæsen befandt sig, vilde kun et ganske kortvarigt Forsvar være muligt; ogsaa for Søbefæstningens Vedkommende erklærede han, at det kun vilde dreje sig om ganske kort Tid. Naar jeg nu ikke paastaar, at min første Udtalelse er ordret, synes jeg i Grunden, jeg er kommet saa nær til det, som blev udtalt, som muligt, naar man skal gentage efter Hukommelsen.

Men jeg kommer saa til, hvad General Gørtz skrev til Militærkommissionen den 5. August. General Gørtz siger: I min Samtale med Kongen erklærede jeg, at